

Петлю Войвода

Приказка

I

Живели в гората Кума-Лиса и Заю-Баю. Лиса имала ледена кжщичка, а Заю — джрвена. Дошла пролет. Кжщичката на Кумата се стопила, а Заювата си стои здрава, прездрава. Помолила се Кума-Лиса на Зая да се поогрее в неговата кжщичка, па го изгонила навжн.

Тржгнал Заю из пжтя и плаче. Насреща му две кучета:

— Аф, аф, аф! Защо плачеш, Зайо?

— Оставете, не питайте! Имах си една джрвена кжщичка, а Лиса — ледена. Нейната кжщичка се стопи. Помоли ми се да се поогрее, сжжалих я, пуснах я дома, а тя ме изгони.

— Не плачи, Зайо, — казали кучетата, — ние ще я изгоним.

Отишли при кжщичката:

— Аф, аф, аф! Лисо излез вжн.

А тя из кжщи им вика:

— Като изкоча, като подскоча нищо няма да остане от вас!...

Кучетата се уплашили и избягали.

II

Тржгнал пак Заю и плаче. Насреща му Баба Меца.

— Защо плачеш, Зайо?

— Остави се, Баба Мецо, не питай! Имах си една кжщичка. Примоли ми се Кума-Лиса да я пусна да се поогрее. Пуснах я, а тя ме изгони и ми взе кжщичката.